

ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ.

Ἄνοίγει ἓνα κ' ἄλλο βουλευτικὸ παλάτι,
καὶ τῶσων δεσποινίδων χερᾶκια τρυφερά
τὴν λερωμένη σφίγγουν χεροῦκλα τοῦ χωριάτη,
καὶ ἴστο χαλί πατοῦνε ποδάρια βρομερά.
Μὴν κάθεσθε ἀπ' ἔξω, ἴστη σάλα μας δρίστε,
μὴ στέκεσθε ὀλόρθος, ἴστον καναπέ καθίστε.

Τί κάνει ὁ κουμπάρος; ῥωτοῦνε ἴστα σαλόνια,
μὰ ἔξαφνα τοὺς λένε οἱ φίλοι του χωριάτες
πῶς ὁ πτωχὸς κουμπάρος ἐδῶ καὶ τρία χρόνια
τὸν ὕπνον τῶν δικαίων ἴστα μνήματα κοιμᾶται.
Καλὲ ἀλήθεια λέτε πῶς ἴπέθαν' ὁ καυμένος;
Μὰ τί χρυσὸς κουμπάρος, καὶ νᾶναι πεθαμένος ἰ

Τί κάνει ἡ κουμπάρα; ὁ ψυχογιὸς τί κάνει;
κ' ὁ Κωνσταντῆς ὁ βλάμης δουλεύει μὲ τὸ κάρρο;
— Ἄμμὲ κ' αὐτὸς ὁ μαῦρος κοντεύει ν' ἀποθάνη,
καὶ γρήγορα θὰ πάη νὰ εὔρη τὸν κουμπάρο!
— Μωρὲ κ' αὐτὸς πεθαίνει; μοῦ ἔρχεται νὰ σκάσω...
ἄκοῦς ἐκεῖ δηὸ ψήφους εἰς τὸ χωρὶὸ νὰ χάσω!

Οἱ ὑποψήφιοί μας μὲ τόση προθυμία
γιὰ μᾶς τοὺς ἐκλογεῖς των φροντίζουνε νὰ μάθουν
πῶ! πῶ! καὶ ἂν ἐρχόταν καμμιὰ ἐπιδημία,
τί συμφορὰ μεγάλη ἠθέλανε νὰ πάθουν!
Νὰ χάσουν τόσους ψήφους σὲ τούτη τῇ στιγμή;
τί θάνατος γιὰ τούτους καὶ πόσοι στεναγμοί!

Φθάνει νὰ ἦσαι μόνον δημότης περασμένος,
καὶ ἂν πεθάνης δίχως κανέναν νὰ σὲ κλάψη,
ὁ ὑποψήφιος σου θὰ κλάψη ὁ καυμένος,
καὶ μιὰ νεκρολογία ἴσως γιὰ σένα γράψη.
Καὶ τί τιμὴ μεγάλη καὶ ὕψος μεγαλείου
τὰ δάκρυα νὰ ἔχης ἑνὸς ὑποψηφίου!

Ἦ ἐκλογεῖς δημόται, ἂν θέλετε τῶντι
μεγάλῃ νὰ ἰδῆτε τὴν κλασικὴ σας γῆ,
μὴ σᾶς πονέσῃ τώρα οὐτ' ἓνα μόνον δόντι
προτοῦ νὰ τελειώσῃ ἡ νέα ἐκλογὴ.
Φόρέσετε φανελλαις καὶ μάλλινα τσουράπια,
καὶ τρώγετε ἀκόμη καὶ τοῦ σιδήρου χάπια.

Μὲ γούναις καὶ ταμπάρα ἴστοις δρόμους περπατεῖτε,
γιὰ τὴ ζωὴ σας τώρα μεγάλη προσοχὴ,
Σόμπαις, φωτιαῖς ἴστα σπήτια ὡς ὅτου νὰ καῆτε,
μακρὰ ἀπὸ τὸ κρῦο, τὴ λάτπη, τὴ βροχὴ.
Φαγῆ, κρασί, καὶ γλέντι, αὐτὰ τὰ τρία μόνον,
καὶ ὁ Μπουρδούσης τώρα ἀξίζει ἓνα θρόνον.

Καὶ ἅμα βασιλέψῃ τῆς ἐκλογῆς ἡ μέρα,
καὶ ἴδοιμε τοὺς καινούριους ἀντιπροσώπους, τότε
πηγαίνετε, ἂν θέτε, ἴστα Θυμαράκια πέρα,
ν' ἀναπαυθῆτε ἴλιγο, καλοὶ μου συνδημόται.
Οὔτε λεπτὸ πιά ἓνα θ' ἀξίζῃ ἡ ζωὴ σας,
καὶ οὔτε θὰ σᾶς κλαίῃ ὁ νέος βουλευτῆς σας.

ἴστοις τάφους σας μονάχα ἡ δόξα θὰ κατέβῃ,
τῆς νίκαις μας νὰ ψάλλῃ, τὴν Ποῦντα καὶ τὴν Πόλι,
καὶ γύρω σας μαρούλια καὶ σκόρδα θὰ φυτεύῃ,
νὰ τρῶτε κάπου κάπου σ' αὐτὸ τὸ περιβόλι.
Καὶ ἴσως σᾶς τρμάξῃ καμμιὰ φορὰ ἴστο μνημα
ὁ λόγος τοῦ Δὲ Κάστρου ἀπ' τῆς βουλῆς τὸ βῆμα.

Souris.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

(Ἐγορεύσεις συνηγόρων)

Ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐκ Σύρας ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν
ἀρμόμεθα τὰ κυριώτερα σημεία τῶν ἐγορεύσεων τῶν κυρίων
συνηγῶρων.

Πάλιν προσπίπτει ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν εἰς ἀδάμας
τοῦ δικηγόρου Τόμαν. Ὡς τελευταῖον ἐπιχείρημα ἐν τῷ
λόγῳ του πρόβαλεν ὅτι τὸν Θερασύβουλον Βελέντζαν, υἱὸν
ἤρωος, ἤρωα αὐτοῦ τὸν ἴδιον, δὲν πρέπει οὔτε νὰ **τολμώ-**
μεν νὰ κατηγορήσωμεν.

ἴστορον ἀπ' αὐτὸ δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε ὅτι ἐν ὄλῳ
ὁ κ. Τόμαν ὤμίλησε δυώμισυ ὥρας.

Συνεδρίασις 29ης Νομβρίου, ὥρ. 9 1/2 π. μ.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. **Ποσειδῶν.**

Ἡ δικαιοσύνη κατ' αὐτὸν ἠπατήθη παραπέμψασα τοὺς
κατηγορομένους, δι' ὅπερ ὧς Ἱερεμίαι δέον νὰ κλαύσωμεν
τὴν τύχην αὐτῶν, καταστραφέντων.

Ἐναγινώσκει τὴν ἐκ Πρεσβείτης εἰς τὸν *Αἰῶνα* καταχω-
ρισθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Καραβέλα (ταχυδρομικοῦ Ἐπι-
στάτου παυθέντος) δι' ἣς καταγγέλει μυσρίας καταχρήσεις
καὶ παραχαράξεις πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι τὰ πλαστὰ κυκλο-
φοροῦσιν ἀπὸ τοῦ 1872 καὶ πρὶν καὶ δὲν παρεχάραχθησαν
ἤδη.

Θίγει τὸ ζήτημα ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἐνοχοί, ἀλλ' ἐκεῖ